

Öntudatra ébredésünktől életünk végéig szüntelenül vizsgálunk: otthon, az iskolában, munkahelyünkön, az utcán, az autóbuszban, a színházban, a sporttelepen, a mezőn, az erdőben... Mindezek közül a vizsga a legnehezebb, ott ahol nem jeggyel osztályoznak.

Erről sohase feledkezsetek meg.

„...akiben fehér hajjal is épségben maradt a gyermek...”

(Kodály Zoltán)

Elég egy futó pillantást vetni Bartók Béla zene-műveinek jegyzékére, hogy meggyőződünk: mennyire szerette a gyermekeket s bennük a jövő zenekedvelő — vagy még inkább muzsikáló — közönységét. Magyar, román, szlovák népdalfeldolgozásai, népi szövegekre írt művei beszédesen tanúsítják, miként kereste az utat nemcsak a fednőttekhez, hanem az ifjúsághoz is. *Tíz könnyű zongoradarab*-ja, *Gyermekeknek* című ciklusa, *Kezdők zongoramuzsikája*, *Kilenc kis zongoradarab*-ja, *Negyvennégy duója*, a *Mikrokozmosz* füzetei s mindenekelőtt kórusai megnyitják számotokra az utat a nagy Bartók-művek roppant gazdag világához, — a *Cantata profana*, *Zene*, *Divertimento*, *Concerto* és operája csúcsaihoz. Amennyivel gazdagabb és szebb lesz életetek, amennyivel többet éltek át magatok is e remekművek egyetememes emberi mondanivalójából. Közben újabb távlatokkal bővül zenei anyanyelvetek is. Ne szalasszatok hát el egyetlen alkalmat sem, amikor Bartók zenéjével találkozhattok. Ha tehetitek: énekeljétek kórusait, szólaltassátok meg nektek írt zongora- és hegedűdarabjait, — hallgassátok minél gyakrabban műveit.